

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keверberg 54, Amsterdam-Z.

Oppericht 1 januari 1881

Hoe erger misstand, hoe ruimer vrijheid tot critiek

WILLEM VAN DE MOOSDIJK, de kruiden-„dokter” van Casteren, heeft de civiele procedure, die hij aangespannen had tegen de AVRO en tv-presentator Willem Duys verloren. Hij had beide partijen aangesproken wegens de gelegenheid, die Willem Duys in het programma Voor de vuist weg had geboden aan de Hilversummer M. Eerenberg om de verkooppraktijken van Van de Moosdijk aan de kaak te stellen. Op 13 december 1968 geschiedde deze uitzending, die het Van de Moosdijk vrijwel onmogelijk maakte in Nederland nog zaken te doen. De civiele kamer van de Amsterdamse rechtbank maakte voor dit civiele geding nog een descente naar de Vitus-studio te Bussum om opnamen van de uitzending bij te wonen.

Raadsman van Van de Moosdijk was mr. Zieleman uit Den Haag. Het geding heeft zo'n twee jaar geduurd. De kosten van deze twee jaar procederen zijn voor Van de Moosdijk (f 950).

De overwegingen van de rechtbank zijn de moeite waard. In het Eindho-

Capsule wint het van pil

HET IS TE verwachten, dat de pil binnen afzienbare tijd als een verouderde toedieningsvorm van geneesmiddelen kan worden beschouwd. Aldus de documentatiecommissie voor praktische farmacie van de Kon. Ned. Mij ter bevordering der Pharmacie. De voorlichtingscommissie heeft het over de pil in het algemeen, niet over „de” pil, waaronder het publiek de anti-conceptiepil verstaat.

De grote concurrent van de pil is de capsule. Volgens de commissie verdient de capsulevorm verre de voorkeur boven de pilvorm. Er is een nauwkeuriger dosering mogelijk en bovendien is de capsule ook wat hygiëne en houdbaarheid betreft de pil de baas.

In het Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde heeft de voorlichtingscommissie over deze zaak een artikel gepubliceerd.

vens Dagblad werden zij afgedrukt. Wij menen er goed aan te doen ze hier te laten volgen.

Algemeen belang

DE GEWRAAKTE uitzending als geheel beoordelende kwam de rechtbank, bij de afweging van het algemeen belang en de belangen van de heer Van de Moosdijk tot de slotsom dat de uitzending niet nodeloos kwetsend of schadend was voor de kruidendokter. De door Duys gevolgde wijze van presentatie is niet als onbehoorlijk aan te merken, ook niet, aldus de rechtbank, wanneer men rekening houdt met de reacties van het publiek in de zaal, met het karakter van het door Duys gepresenteerde programma in het algemeen.

Kritiek via de televisie mag niet nodeloos kwetsend of schadend zijn, ook niet wanneer die kritiek zich richt op misstanden, aldus het vonnis. Maar hierbij is van groot belang dat er een samenhang bestaat tussen de ernst van de misstand en de toelaatbaarheid van de kritiek daarop: hoe bedenkelijker de misstand, des te ruimer de vrijheid van de criticus om daartegen scherp stelling te nemen.

Aan de kaak stellen

VAST STAAT NU, dat de bewuste tv-uitzending een scherpe aanval op de kruidendokter vormde. Die aanval kwam hoofdzakelijk van de kant van de klant (Eerenberg) en — in mindere mate van de kant van Wildeboer Schutt (een der twee chauffeurs van de kruidendokter) en had duidelijk de sympathie van Duys. Reeds in diens inleidende woorden, waarin hij spreekt van het „aan de kaak stellen” van de zaak, heeft deze een sfeer van beschuldiging ten opzichte van de kruidendokter geschapen, welke gehandhaafd is gebleven tot het einde van het programma, waarin Duys wederom sprak van het „aan de kaak stellen” van een „buitengewoon ernstig geval”, welke kwalificatie hij even later herhaalde.

Ook als zou met name Eerenberg eventueel enige malen te ver zijn gegaan — te denken ware aan zijn betiteling „oplichter” voor de heer Van de Moosdijk en „levensgevaarlijk” voor diens kruiden — zijn de AVRO en Duys niet voor iedere afzonderlijke uitlating van derden aansprakelijk te stellen. Dit klempt volgens de rechtbank temeer nu de AVRO en Duys hebben gesteld, aan Eerenberg tevoren de voorwaarde te hebben gesteld dat deze een zo objectief mogelijke voor-

VERVOLG OP BLZ. 10

Sterren en post

KATINA, DE ASTROLOGE van het Londense dagblad Evening Standard had na ampele berekening van de loop der sterren, uitgevonden dat voor degenen, die in het teken van de weegschaal (Libra, 21 september tot 20 oktober) zijn geboren maandag 25 januari bijzonder gunstig was voor het afwikkelen van hun post, het opstellen van documenten en elke vorm van creativiteit.

Op die maandag echter was de algemene poststaking in Engeland in volle gang. Hoe de loop van de sterren daardoor werd beïnvloed is niet bekend, maar wel bleek, dat in latere edities van de Evening Standard Katina zweeg over het schrijven van brieven door „Weegschalers” maar zich beperkte tot het advies, dat de dag gunstig was voor „het opstellen van documenten en elke vorm van creativiteit”.

Of die sterren ook snel reageren op aardse gebeurtenissen!

Van de Moosdijk verloor zijn proces

VERVOLG VAN BLZ. 9

stelling van zaken zou geven. Duys heeft zich tijdens de uitzending meer-malen duidelijk van Eerenbergs uitlatingen gedistancieerd en is soms remmend opgetreden wanneer deze te ver dreigde te gaan of was gegaan. De rechtbank, onder presidium van mr. J. K. Frankx, is in de NOS-studio in Bussum de bewuste tv-uitzending en die, waarin de kruidendokter een weerwoord gaf, gaan zien.

Bedenklijk karakter

UIT DE TV-UITZENDING en het besprokene in de procedure rijst volgens de rechtbank het beeld op van de kruidendokter als iemand, die zich jarenlang uit winstbejag heeft schuldig gemaakt aan een kwalijke vorm van kwakzalverij. Bedreven op grote schaal, waarbij het de kruidendokter er hoofdzakelijk om ging om zonder enigerlei medische benadering van de zieke als individueel mens, of van de ziekte als individueel verschijnsel, zijn kruiden aan de man te brengen.

In het proces heeft de heer Van de Moosdijk aangevoerd, slechts geoor-

loofde kruidenhandel te hebben bedreven en in zoverre geen onbevoegde uitoefening van de geneeskunde. Van simpele kruidenhandel is geen sprake geweest. Uiteraard ontleent het feit dat de kruidendokter van meerdere afnemers adhaesie heeft ontvangen, geenszins het bedenkelijke karakter aan zijn optreden als kwakzalver, aldus het vonnis.

Hetzelfde geldt voor zijn stelling dat de door hem verkochte kruiden in ieder geval niet schadelijk waren: „baat het niet, het schaadt ook niet”. De kruiden werden immers feitelijk bij de afnemers aangediend als effectieve geneesmiddelen.

Bovendien miskent de kruidendokter volkomen dat hij — die niet heeft gesteld onder medische controle te werk te gaan of ook maar enige medische kennis te bezitten — het bij het publiek heersende vertrouwen in de bevoegdijk uitgeoefende geneeskunde in ernstige mate heeft bedreigd zoal niet ondermijnd, zo werd in het vonnis opgemerkt.

Hielp ook niks . . .

IN HET OUDEJAARSNUMMER van De Gelderlander — sinds kort 100.000 abonnees — vertelt Hen Bollen in een gevoelig geschreven artikel van een zestigjarige weduwnaar, een timmerman, die ernstig aan bronchitis lijdt. Een eenzaam man, alleen in zijn huisje. Hij vertelde Hen Bollen van zijn pogingen om bij onbevoegden genezing te vinden voor zijn hardnekkige bronchitis, waarvoor hij zes weken in Dekkerswald had gelegen.

„Bij de kruidendokter Van de Moosdijk ben ik ook geweest. Kostte me zo'n honderd gulden voor de reis en een zak kruiden. Maar niks waard, hoor. Toch blijf je naar die strijkers lopen. Gek hè? Je geeft 't niet op. Je blijft hopen. Kijk, als ik maar weer wat adem heb, dat ik weer wat kan klungelen in huis. Ik zou het keukentje wel willen betegelen, maar nu kom ik er adem voor te kort. Op 26 januari ga ik naar die mevrouw, je weet wel in Standdaarbuiten die onlangs beboet is. Mevrouw E. Prinse-Corte heet ze. Aardig, dat ze me heeft teruggeschreven. Maar ja, afwachten is het. Bij Croiset in Utrecht ben ik ook zo'n drie, vier maanden geweest. Hielp

Schoonheid en jeugd niet per post

„NIET INGAAN op advertenties of circulaires-in-de-bus waarop u apparaten of middeltjes kunt laten komen die een mooier en jeugdiger uiterlijk beloven. Schoonheid en jeugd zijn op die manier niet te koop en de post-orderbedrijven die zich op dit terrein bewegen, zijn uw vertrouwen niet waard”.

Aldus een advies van de Consumentenbond naar aanleiding van de weer veelvuldig opduikende advertenties voor wonder-apparaten en -middelen waarmee men in korte tijd mooier, slanker en verleidelijker kan worden.

ook niks. Ook heb ik wel eens kruiden gekocht in een dorp achter Oss. Nou, met dunne ontlasting in de broek kwam ik thuis. Ook niks. Och, ik verteer niks, kom nooit in een kroeg, een borreltje thuis drinken doe ik ook haast niet. Want weet je wat het is, de drank is de pest in een mans lijf. Komt niets dan narigheid van. De andere dag ben ik zo beroerd als een kat”.

Gevaarlijke luchtbevochtigers: opgepast!

IN HET FEBRUARI-nummer van de Consumentengids zijn de uitkomsten gepubliceerd van een onderzoek naar elektrische luchtbevochtigers, apparaten die bedoeld zijn om in droge vertrekken voor een wat aangenamer klimaat te zorgen.

De Consumentenbond heeft al eens eerder een onderzoek ingesteld naar alle middelen, die voor een verbetering van het klimaat in woon- of werkvertrek kunnen worden gebruikt. De bond kwam toen tot de conclusie, dat het aanbeveling verdient om — wanneer men last heeft van te droge lucht — het eerst eens met een redelijk aantal ongeglazuurde, poreuze aarden verdampingsbakjes te proberen. Die zijn stukken goedkoper dan de elektrische apparaten. Er moeten er echter wel vrij veel worden gebruikt. Bij kalkaanslag moeten ze elk jaar vervangen worden. Ook het plaatsen van veel planten, die regelmatig goed worden begoten, kan een oplossing bieden.

Over de onderzochte elektrische apparaten was de Consumentenbond niet erg te spreken. Een vrij groot aantal vertoonde ernstige gebreken wat betreft de veiligheid. De aankoop van sommige merken moet daarom beslist ontraden worden. Ook verder was geen enkel apparaat op alle punten erg goed, al komt er toch een koopadvies uit de bus voor grotere en kleinere kamers.

Met ingang van 1 januari van dit jaar is het verkopen van onveilige elektrische toestellen strafbaar gesteld. Toezicht daarop zal worden uitgeoefend door het ministerie van economische zaken, waar ook klachten kunnen worden ingediend. De Consumentenbond, die reeds jarenlang gewaarschuwd heeft tegen allerlei onveilige elektrische apparaten die te koop worden aangeboden, heeft met een paar klachten ingediend en wel over luchtbevochtigers en hoogtezonnen.

„Mijn broer brengt elke dag warm eten en verder scharrel ik maar wat aan. Ik kom heel weinig buiten. Te kort van adem, weet je wel. Nee, ik ga ook niet vaak naar mijn broer. Ook niet naar mensen in de buurt. Dat wordt toch maar zuipen en daar geef ik niks om. Nee, dan geef ik m'n geld toch liever aan die strijkers, je weet immers nooit? 's Avonds lees ik de krant, kijk naar de teevee.”

Waarzegster en kwakzalver beoorlogen elkaar

DE FRANSE kruiden-„dokter” Maurice Mességué laat weer van zich horen. Voor Nederlanders niet helemaal een onbekend persoon, deze Mességué. Een paar jaar geleden heeft het damesblad Libelle drie lezeressen in staat gesteld om een zevendaagse vermagerings- en verjongingskuur in de villa van Mességué aan de Côte d'Azur te volgen. Na een uitvoerig artikel over de ervaringen van deze dames in Libelle van 2 november 1968 konden Libelle-lezeressen de complete kuur kopen voor 69 gulden: een Nederlands dieetvoorschrift, vier flacons kruidenextract, een grote pot „anticeululitecrème” plus een zeer groot stuk kruidenzeep.

IN DAT JAAR 1968 had ook prinses Paola van België al een kort bezoek aan Mességué gebracht voor een „miniverslankingskuur”, zoals een Belgisch zondagsblad wist te vermelden (zie M. t.d. K. van september 1968, blz. 43). Andere beroemdheden die Mességué zouden hebben geraadpleegd waren kardinaal Roncalli, de latere paus Johannes XXIII, koning Feroek van Egypte, de al jarenlang zieke president van Tunesië, Habib Bourguiba, figuren als Anquetil, Geminiani, Tino Rossi en Antoine Pinay. Een uitgezochte clientèle — stellig! Mességué, gebruikt door de zon van het zuiden, een haarstukje op het hoofd, rijdt dan ook in een Rolls Royce.

Op het ogenblik is volgens Jo Manasse, correspondent van Het Vrije Volk te Parijs, Mességué weer volop in het nieuws door een radio-oorlog tussen de elkaar heftig in het Franse taalgebied beconcurrerende zenders Luxemburg en Europe I.

Madame Soleil

RADIO EUROPE I heeft haar ahang die enigszins terugliep met sprongen zien vooruitgaan sinds het regelmatige optreden van Madame Soleil, een waarzegster. Voor het grote tegenoffensief heeft Radio Luxemburg nu de beroemde kruidendokter Maurice Mességué geworven.

Hij is een autoriteit op het gebied van planten en wortels, ofschoon hij herhaalde malen door de Franse justitie als „kwakzalver” vervolgd werd. Deze vervolging heeft overigens nooit enig resultaat gehad, want Mességué sleurt geen patiënten uit de spreekkamer van de dokter weg. Hij geeft alleen zijn kruidenwetenschap door en beschouwt zich zelf zo onschuldig als een lam. Zelfs oud-president Herriot was patiënt van hem.

De eerste uitzending van Maurice Mességué is direct al een groot succes geworden: op het kantoor van Radio Luxemburg in de Parijse Rue Bayard ontving men 35.000 brieven. De zender kon de lawine reacties niet meer verwerken. Daarop kondigde de

kruidendokter aan dat de mensen zich beter direct tot hem konden richten. Hij woont in Fleurance, een dorpje in het departement Gers.

Dat is, als wij even een zijsprongetje maken, in het goede land van Gascogne. Uit de niet al te ver afgelegen Pyreneeën komen de kruiden van Mességué — dat zit in de familie, ook zijn vader deed er al in. De kruiden uit de Pyreneeën dienen overigens ook voor andere zaken: de fabricage van likeuren, zoals de groene Izbarra met de dennenaaldensmaak.

75.000 brieven

DE POST VOOR Mességué werd dus nu naar Fleurance gestuurd. Twee dagen later waarschuwde de PTT van Fleurance (het personeel is er op de vingers van één hand te tellen): er lagen 75.000 brieven voor hem klaar. Of hij ze even wilde komen halen?

De telefooncentrale van Radio Luxemburg is vrijwel voortdurend geblokkeerd. Terwijl Madame Soleil bij Europe I nog steeds furor maakt, verklaart men bij Radio Luxemburg: „Nog één week. We zijn niet van plan

Maurice Mességué weer in 't nieuws

een race met Madame Soleil te organiseren. We hebben slechts de aandacht op het fenomeen Mességué willen vestigen.”

Bij uitgever Robert Laffont heeft het fenomeen inmiddels een boek gepubliceerd, getiteld: „Mensen en planten”. De herdruk is al aan de gang.

De meeste vragen aan Mességué betreffen overdreven dikte, pijn in de rug, leverkwalen, hardnekkige exzemen, nierstenen en impotentie.

Het is overigens opmerkelijk dat duizenden Fransen hun naam en adres voor de microfoon bekendmaken om vervolgens, zonder enige terughoudendheid, hun echtelijke twisten, kwalen en andere misère uit te stallen.

Zoals hierboven al vermeld publiceerde ons maandblad berichten over Mességué in september 1968 (blz. 43), en voorts in november (blz. 54) en december (blz. 63) van dat jaar. In het nummer van oktober 1969 verscheen een uitgebreid artikel van de hand van onze zeer gewaardeerde medewerker, mr. J. D. Jacobson te Antwerpen over Mességué, onder de titel „Mességué is boos op andere kwakzalvers”. Aanleiding tot dit artikel was het boek van de kwakzalver Mességué „Ce soir le diable viendra te prendre”, dat ook bij Robert Laffont te Parijs was uitgegeven.

ISSELS ADVERTEERT

EEN ADVERTENTIEPAGINA van het Westduitse zondagsblad Die Welt am Sonntag laat een rubriek zien van door medici geleide sanatoria en klinieken. Dat zijn er nog al wat in de Bondsrepubliek. Er is een asthmakliniek bij in Bad Nauheim, de woorden migraine en hoofdpijn steken ons tegemoet uit een andere advertentie, Bad Münstereiffel laat met een plaatje van een geweldig gebouwencomplex weten, dat het een stedelijk Kneippkurhaus bezit, er adverteren nogal wat klinieken voor inwendige ziekten.

Maar ook de „frischzellentherapie” van prof. Niehans — een zeer omstreden therapie, zoals men weet — wordt in verscheidene klinieken toegepast. Zulk een kliniek is er ergens in de bossen van Zernien tussen Hannover en Hamburg, ook in Berlijn. Maar elders kan men eveneens voor de cellentherapie terecht, o.a. in Bad Harzburg en bij Bad Tölz in Oberbeieren.

In dezelfde advertentierubriek vindt men een advertentie van de Ringbergkliniek, de eerste Duitse „spezialklinik” voor interne kankertherapie, zoals er bij staat. Gesticht in 1951, cheffarts dr. J. Issels. Opmerkelijk is dat wat dan onder „indicaties” wordt aangeduid heel voorzichtig is gesteld. Men oordele slechts:

1. Speciale nabehandeling van geopereerde en bestraalde kankerpatiënten ter verbetering van de genezingsresultaten.

2. Behandeling van niet meer opeerebare en bestraalbare kankerpatiënten.

3. Preventieve behandeling van degenen, die gevaar lopen kanker te krijgen.

Wichelroede leed nieuwe nederlaag

„Als duizend mensen iets geloven
dat dwaas is, blijft het toch dwaas”

DE WICHELROEDE heeft opnieuw een nederlaag geleden. Het gebeurt zelden, dat een wetenschappelijk verantwoord onderzoek wordt gedaan naar de beweerdde vermogens van wichelroedelopers. Maar dit is onlangs geschied in Engeland. Het resultaat is echter, evenals dat het geval was een aantal jaren her met een onderzoek door de Nederlandse Akademie van Wetenschappen, dat een wichelroedeloper niet meer treffers blijkt te boeken, dan iemand, die in het wilde weg maar iets raadt.

De reeks proeven werd gedaan, vertelt Het Vrije Volk, voor het Engelse leger en het ministerie van Defensie. Wellicht in de hoopvolle verwachting dat het opsporen van ingegraven landmijnen een kluitje voor wichelroedelaars zou kunnen zijn.

Bij vroegere experimenten is achteraf vaak de mislukking geweten aan het inschakelen van onbekwame wichelroedelaars of aan een „slechte sfeer”. De leiders van het experiment zouden dan eigenlijk hebben gehoopt op negatieve resultaten.

In Engeland is de voorzorg genomen alleen die roedelopers te gebruiken die als „goed” erkend werden door alle wichelexperts. Ze stemden tevoren in met alle spelregels en waren het erover eens, dat het een eerlijke proefneming was. Ze toonden veel enthousiasme en ook veel zelfvertrouwen. Een der leiders van het experiment, R. A. Foulkes, schrijft in zijn rapport ronduit dat hij opgetogen zou zijn geweest als de proef was gelukt.

Begraven mijnen

MAAR HET MOCHT niet zo zijn. Er zijn proeven gedaan met begraven mijnen — van allerlei soort: metaal, plastic, beton. Er zijn proeven gedaan, waarbij de wichelroedelaars op kaarten van een terrein moesten aanwijzen waar de mijnen lagen. Ook proeven waarbij de proefpersonen over het terrein zelf moesten lopen en de plaatsen aanwijzen. Ook proeven op verschillende

soorten terrein. Waarna een reeks experimenten werd gedaan waarbij gevraagd werd ondergrondse leidingen met stromend water op te sporen. Ten slotte is geprobeerd vast te stellen of het uitslaan van de wichelroede iets te maken kon hebben met magnetische of elektrische verschijnselen.

In het wetenschappelijke Britse tijdschrift Nature is een uitvoerig rapport verschenen over verloop en resultaten van de experimenten. Tweeëntwintig wichelroedelopers begonnen in de volle overtuiging dat ze zouden slagen. Maar bij geen enkel onderdeel van de experimenten kwamen resultaten te voorschijn die beter waren dan gewone kansberekening — dat is: beter dan die van iemand die er zo'n beetje op los raadt.

Bij het elektromagnetische experiment liepen de proefpersonen langs koperdraadspoulen (in allerlei opstellingen en afstanden) en ze moesten zeggen of de stroom op de spoulen aan of uit was. „De resultaten weken niet af van het zuivere toevalsgemiddelde en tonen aan dat de geroutineerde wichelroedeloper niet gevoelig is voor magnetische invloeden”, zegt het rapport.

Het rapport in Nature eindigt met de opmerking dat van de kant der wichelroedelopers nu wel weer zal worden gezegd, dat de wetenschappelijke onderzoekers bevooroordeeld waren. En dat „als zoveel mensen erin geloven, er wel een kern van waarheid in moet schuilen”. Commentaar daarop: een Chinees spreekwoord zegt dat als duizend mensen iets geloven dat dwaas is, dan blijft het toch even dwaas.

Adresverandering

Verzuim niet bij adresverandering even de wijziging mede te delen aan het correspondentieadres **Oranjelaan 6 te Hilversum**! Dan behoeft U niet bevreesd te zijn één nummer van dit interessante maandblad te moeten missen.

Wonderdoenster vindt dat er „iets mis is met het recht”

„WONDERGENEZERES”, mevrouw E. J. Prinse-Corte uit Standaarbuiten, november vorig jaar veroordeeld wegens het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst (maar ze ging in beroep) heeft op haar beurt de officier van Justitie, mr. F. H. Vaillant aangeklaagd.

Ze verwijt hem, aldus het Vrije Volk, machtsmisbruik, intimidatie en onrechtmatige geneeskundige beoordeling en heeft in brieven aan de Koningin, de president van de Bredase rechtbank en de Hoge Raad aangelegd op strafrechtelijke vervolging.

De zaak van mevrouw Prinse-Corte — door de kantonrechter werd ze veroordeeld tot 7 maal f 700,— boete, waarvan 7 maal f 500,— voorwaardelijk — diende op 23 januari in hoger beroep voor de rechtbank van Breda. Maar hoewel ze een aanklacht tegen mr. Vaillant heeft lopen, is het toch deze officier van Justitie, die haar zaak — nu in hoger beroep — behandelt.

En daar neemt mevrouw Corte, die wegens huiselijke omstandigheden tijdelijk in Tilburg verblijft, geen genoegen mee. „Tijdens de behandeling voor de kantonrechter in Zevenbergen is deze officier ver buiten zijn boekje gegaan, zegt ze. Hij heeft me zelfs op ergerlijke wijze beledigd en daarvoor eis ik van hem een openbare verontschuldiging. Zou deze man nu opnieuw mijn zaak moeten aandragen?”

Volgens mevrouw Prinse is mr. Vaillant afgegaan op volkomen ongecontroleerde verklaringen van zeven personen: „Hij riep ze niet op om onder ede een getuigenis af te leggen. Dat is voor de beroepsbehandeling toch een reële eis, meen ik. Als deze man weer als officier optreedt, is er iets mis met het recht in Nederland. Dan eist men gewoon van mij dat ik doorga tot de Hoge Raad.”

Bestuur van de Vereniging tegen de Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, Arts te Hilversum, Voorzitter; E. Mijnaernds, Tandarts te Amsterdam; Mevr. J. W. J. Vermeulen, Berkenrodestraat 23 te Haarlem, Secretaresse; L. Brest te Amsterdam, Penningmeester; Mr. J. E. Goudsmit, Kantonrechter te Haarlem; J. J. Aukema, Dierenarts te Steenwijk; Mr. J. D. van den Berg, Vice-President Arrondissements-Rechtbank te Arnhem; J. E. Bulter, Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle; P. L. Stal, Arts te 's-Gravenhage; J. van Baak, Dermatoloog te Utrecht; J. M. de Haas, Tandarts te Heemstede; Mej. Drs. P. H. van Marle, Apotheker te 's-Gravenhage; J. W. Gosker, Inspecteur van Politie te Arnhem; J. Noord te Amsterdam.

Lidmaatschap van de Vereniging Incl. Maandblad min. f 10,—; voor studerende f 2.50. Adres voor het opgeven van leden en abonneés: Oranjelaan 6, Hilversum. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, Amsterdam-Zuid. Postgiro van de Vereniging 32237 te Amsterdam. Gem. Giro K 1872.

DRUKKERIJ SYSTEMA N.V.
Amsterdam

BLZ. 12

Abonnement per jaar franco per post
bij vooruitbetaling f 10,—;
studerenden f 2,50

Correspondentie Oranjelaan 6, Hilversum.